

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det burde det gøre, for uddannelse er netop ikke undtaget i direktivet. Det er jo et område, hvor der indgår en form for betaling. Den er så leveret af staten Danmark. Men som vi også kunne se af de svar, der er blevet givet, og som lige er kommet tilbage i går, så siger man jo også, at det i princippet er underordnet, om det er den enkelte borger, der betaler for sin uddannelse, eller om det er staten. Det fremgår af svaret på et af de spørgsmål, jeg har stillet.

Så må man jo også sige, at vi har at gøre med et område, hvor der indgår en form for betaling, og så er det jo også en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. Sådan kan det defineres. Det kan jo også defineres sådan via en dom fra EF-Domstolen, fordi det netop ikke står i direktivet, at uddannelse er undtaget.

Det er bare for at give et eksempel på, hvor det er, vi har nogle problemer med det her direktivs rækkevidde.

Så synes fru Charlotte Antonsen ikke, det er et problem, at vi har et direktiv, hvis rækkevidde, hvis anvendelsesområde stadig væk er fuldstændig uklart?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Men hverken traktaten eller direktivets anvendelsesområde er altså uklart på den måde, som hr. Rune Lund definerer det. Altså, hr. Rune Lunds bekymring er jo ikke ny i de kredse, hr. Rune Lund bevæger sig i, hvad angår EU-debatte, nemlig i modstanderkredsene, for tidligere var EU-modstanderne jo bekymrede for, at hvis vi sagde ja til Maastricht, så ville vi også få indført den franske skole i folkeskolen, men vi ved jo alle sammen i dag, at der ikke har været nogen som helst form for indblanding fra EU's side i hverken folkeskole, gymnasium eller universitet i Danmark.

Så ligesom EU ikke i almindelighed kan lave direktiver på de her områder, så vil man heller ikke med et direktiv inden for serviceområdet kunne bane sig vej ind og blande sig i danske uddannelsesforhold. Så der er ingen grund til bekymring på det her område.

Kl. 18.15

Hr. Rune Lund kan gå hen og tage traktaten ud af reolen og forvise sig om, at de almene uddannelser ikke er et EU-anliggende.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg havde egentlig ikke regnet med, at jeg ville sige noget til fru Antonsen, men når nu hun sådan direkte henviser til traktaten, så kan jeg alligevel ikke rigtig lade være, for jeg synes, det er spændende at høre den her passionerede tale om, at uddannelsesområdet overhovedet ikke er omfattet af den traktat, som åbenbart befinder sig herovre i den ene side af salen.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan det så kan være, at EF-Domstolen for ganske få måneder siden faktisk meget specifikt har afsagt en dom om det østrigske universitetsvæsen, der meget klart forholder sig til, hvilke kvoteordninger man internt i Østrig må have på de østrigske universiteter. Jeg kan underholde med, at det er sket under henvisning til EF-Traktatens artikel 12 og artikel 28.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad der for nogle artikler, som fru Charlotte Antonsen læser på en sådan måde, at universiteterne ikke er omfattet af EU-retten.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen den dom, hr. Messerschmidt henviser til, vedrører jo den fri bevægelighed, og den vedrører det forhold, at man ikke må gøre forskel.

Hvis man begynder at lave kvoter, som siger, at man gerne må få nogle landes borgere ind på sit universitet, men ikke andre landes, så kan man ikke, hvis de pågældende er EU-borgere, tillade den forskelsbehandling.

Så det har ikke noget at gøre med de uddannelser, der er på det pågældende universitet. Det er alene et spørgsmål om diskrimination, fri bevægelighed, det, at vi som EU-borgere har nogle rettigheder i de andre EU-lande. Det er det, hr. Messerschmidts eksempel handler om og ikke om, hvordan universitetets uddannelser er sammensat.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil meget gerne kvittere for, at fru Antonsen siger, at det handler om den fri bevægelighed, men det er jo præcis det, som fru Antonsen selv har ført bevis for også er gældende for serviceområdet.

Sagen er jo netop, at artikel 28, som handler om den fri bevægelighed for varer, kapital, tjenesteydelser og arbejdstagere, netop er det, man har taget som udgangspunkt for den dom, der